

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/15/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 aprilie 2009

**privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor,
precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, având în vedere textul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 3 februarie 2009 ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Directiva 94/57/CE a Consiliului din 22 noiembrie 1994 privind normele și standardele comune pentru organisme cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime ⁽⁴⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod semnificativ. Deoarece sunt necesare și alte modificări, se recomandă reformarea acesteia din motive de claritate.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2006, p. 195.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 38.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 25 aprilie 2007 (JO C 74 E, 20.3.2008, p. 633), Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2008 (JO C 184 E, 22.7.2008, p. 11), Poziția Parlamentului European din 24 septembrie 2008 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), Decizia Consiliului din 26 februarie 2009 și Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO L 319, 12.12.1994, p. 20.

(2) Având în vedere natura dispozițiilor Directivei 94/57/CE se dovedește oportună reformarea dispozițiilor acesteia prin intermediul a două instrumente juridice comunitare diferite, și anume printr-o directivă și un regulament.

(3) În rezoluția sa din 8 iunie 1993 privind o politică comună în domeniul siguranței maritime, Consiliul a stabilit ca obiectiv eliminarea din apele comunitare a tuturor navelor care nu se conformează standardelor, acordând prioritate acțiunilor comunitare destinate să asigure punerea în aplicare efectivă și unitară a normelor internaționale, prin elaborarea unor standarde comune pentru societățile de clasificare.

(4) Siguranța maritimă și prevenirea poluării marine pot fi ameliorate în mod eficient prin aplicarea strictă a convențiilor, rezoluțiilor și codurilor internaționale, urmărindu-se în același timp obiectivul asigurării libertății de a presta servicii.

(5) Statului de pavilion și statului portului le revine răspunderea asigurării controlului dacă navele respectă standardele unitare internaționale în materie de siguranță maritimă și de prevenire a poluării marine.

(6) Este responsabilitatea statelor membre de a elibera certificate internaționale de siguranță și de prevenire a poluării prevăzute de convenții, precum Convenția pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1 noiembrie 1974 (SOLAS 74), Convenția asupra liniilor de încărcare din 5 aprilie 1966, precum și Convenția pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973 (MARPOL) și protocolul aferent din 1978 și, de asemenea, de a asigura punerea în aplicare a acestor convenții.

(7) În conformitate cu aceste convenții, toate statele membre pot autoriza, într-o mai mare sau mai mică măsură, organizații recunoscute să certifice conformitatea cu aceste dispoziții și pot delega eliberarea certificatelor relevante pentru siguranță și prevenire a poluării.

- (8) La nivel mondial un număr mare de organizații existente recunoscute de părțile contractante la Organizația Maritimă Internațională (OMI) nu asigură nici punerea în aplicare corespunzătoare a normelor și nici un grad de fiabilitate suficient atunci când acționează în numele autorităților naționale, având în vedere că nu dispun de structurile și experiența adecvate și fiabile care sunt necesare pentru a putea îndeplini atribuțiile ce le revin la un înalt nivel de profesionalism.
- (9) În conformitate cu Convenția SOLAS 74 capitolul II-1, partea A-1, Regula 3-1, este responsabilitatea statelor membre să se asigure că navele care arborează pavilionul lor sunt proiectate, construite și întreținute în conformitate cu cerințele structurale, mecanice și electrice stabilite de organizațiile recunoscute de administrații. În consecință, aceste organizații elaborează și pun în aplicare normele referitoare la proiectarea, construcția, întreținerea și inspecția navelor și sunt responsabile de inspectarea navelor în numele statelor de pavilion și de certificarea conformității acestor nave cu cerințele convențiilor internaționale pentru eliberarea certificatelor aferente. Pentru a putea îndeplini această sarcină în mod satisfăcător, aceste organizații trebuie să beneficieze de independență deplină și să dispună de competențe tehnice de înaltă specializare și de o gestionare riguroasă a calității.
- (10) Organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor dețin un rol important în cadrul legislației comunitare în domeniul siguranței maritime.
- (11) Organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor ar trebui să aibă posibilitatea să își ofere serviciile pe întreg teritoriul Comunității și să concureze între ele, asigurând același nivel de siguranță și protecție a mediului. Prin urmare, standardele profesionale necesare activităților desfășurate de acestea ar trebui stabilite și aplicate uniform în Comunitate.
- (12) Eliberarea certificatului de siguranță a sistemelor de radio-comunicații pentru navele comerciale poate fi încredințată organizațiilor private care dispun de experiență suficientă și de personal calificat.
- (13) Un stat membru poate restrânge numărul organizațiilor recunoscute pe care le autorizează în funcție de necesitățile sale, în temeiul unor motive transparente și obiective, sub rezerva controlului exercitat de Comisie, în conformitate cu procedura comitetului.
- (14) Prezenta directivă ar trebui să asigure libertatea de a presta servicii în Comunitate; prin urmare, Comunitatea ar trebui să convină cu acele țări terțe în care sunt amplasate anumite organizații recunoscute asigurarea unui tratament egal pentru organizațiile recunoscute aflate în Comunitate.
- (15) Este necesară implicarea îndeaproape a administrațiilor naționale în controlul navelor și în eliberarea certifi-
- catelor aferente pentru a se asigura deplina conformitate cu normele internaționale de siguranță, chiar dacă statele membre se bazează pe organizații recunoscute care nu fac parte din administrațiile lor pentru a îndeplini atribuții reglementare. Prin urmare, este necesar să se stabilească o relație de colaborare strânsă între administrații și organizațiile recunoscute autorizate de acestea, ceea ce poate presupune ca organizațiile recunoscute să fie reprezentate la nivel local pe teritoriul statului membru în numele căruia își îndeplinesc atribuțiile.
- (16) Atunci când o organizație recunoscută, inspectorii sau personalul său tehnic eliberează certificatele relevante în numele administrației, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea ca aceștia să facă obiectul, în ceea ce privește respectivele activități delegate, unor garanții legale și unei protecții juridice corespunzătoare, inclusiv posibilitatea de a exercita în mod adecvat dreptul la apărare, cu excepția imunității, aceasta reprezentând o prerogativă care poate fi invocată numai de statele membre, ca un atribut inseparabil al suveranității și care, prin urmare, nu poate fi delegată.
- (17) Divergențele în ceea ce privește regimurile de răspundere financiară între organizațiile recunoscute care își desfășoară activitatea în numele statelor membre ar împiedica punerea în aplicare adecvată a prezentei directive. Pentru a contribui la rezolvarea acestei probleme, este oportună asigurarea la nivel comunitar a unui anumit grad de armonizare a răspunderii pentru orice accident maritim cauzat de o organizație recunoscută, astfel cum s-a stabilit printr-o hotărâre a unei instanțe judecătorești, inclusiv prin soluționarea unui litigiu prin arbitraj.
- (18) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (19) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice prezenta directivă pentru a incorpora modificări ulterioare la convențiile internaționale, protocoalele, codurile și rezoluțiile aferente. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, *inter alia*, prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (20) Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a suspenda sau de a retrage autorizația acordată unei organizații recunoscute, informând totodată Comisia și celelalte state membre cu privire la decizia luată și la motivele întemeiate care au stat la baza acesteia.

(¹) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (21) Statele membre ar trebui să evalueze periodic activitatea organizațiilor recunoscute care acționează în numele lor și să furnizeze Comisiei și celorlalte state membre informații precise referitoare la activitatea acestora.
- (22) Statele membre, în calitate de autorități portuare, au obligația de a ameliora condițiile de siguranță și de prevenire a poluării în apele comunitare prin inspectarea cu prioritate a navelor ale căror certificate au fost eliberate de organizații care nu respectă criteriile comune, asigurându-se astfel că navele care arborează pavilionul unui stat terț nu beneficiază de un tratament mai favorabil.
- (23) În prezent nu există standarde internaționale unitare pe care să trebuiască să le îndeplinească toate navele fie în etapa de construcție, fie pe întreaga durată de funcționare a acestora în ceea ce privește corpul navei, mașinile, instalațiile electrice și de control. Astfel de standarde pot fi stabilite în conformitate cu normele organizațiilor recunoscute sau cu standarde echivalente stabilite de administrațiile naționale în conformitate cu procedura stabilită în Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și în domeniul normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾.
- (24) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea măsurilor care trebuie respectate de către statele membre în relația lor cu organizațiile însărcinate cu inspecția, controlul și certificarea navelor care își desfășoară activitatea în Comunitate, nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de statele membre și, ținând seama de amploarea acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (25) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui limitată la acele dispoziții care reprezintă o schimbare substanțială în comparație cu Directiva 94/57/CE. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate decurge din respectiva directivă.
- (26) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenele de transpunere în legislația națională a directivelor prevăzute în anexa I, partea B.
- (27) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legislație ⁽²⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, în interesul lor și în interesul Comunității, propriile tabele care, pe cât posibil, să ilustreze corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (28) Măsurile care trebuie respectate de către organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor sunt stabilite în Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) ⁽³⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește măsurile care trebuie respectate de către statele membre în relația cu organizațiile însărcinate cu inspecția, controlul și certificarea navelor din punct de vedere al conformității cu dispozițiile convențiilor internaționale privind siguranța maritimă și prevenirea poluării marine, promovând totodată libertatea de a presta servicii. Acestea includ elaborarea și punerea în aplicare, în temeiul convențiilor internaționale, a cerințelor de siguranță referitoare la corpul navei, mașini și instalațiile electrice și de control ale navelor care intră în domeniul de aplicare al convențiilor internaționale.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „navă” înseamnă o navă care intră în domeniul de aplicare al convențiilor internaționale;
- (b) „navă care arborează pavilionul unui stat membru” înseamnă o navă înregistrată într-un stat membru și care arborează pavilionul acestui stat membru în conformitate cu legislația acestuia. Navele care nu corespund acestei definiții sunt asimilate navelor care arborează pavilionul unei țări terțe;
- (c) „inspecții și controale” înseamnă inspecțiile și controalele care sunt obligatorii în temeiul convențiilor internaționale;
- (d) „convenții internaționale” înseamnă Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1 noiembrie 1974 (SOLAS 74), cu excepția capitolului XI-2 din anexa la aceasta, Convenția internațională privind liniile de încărcare din 5 aprilie 1966 și Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973 (MARPOL), împreună cu protocoalele și modificările la acestea și codurile conexe cu statut obligatoriu în toate statele membre, în versiunile actualizate;

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

⁽²⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽³⁾ A se vedea pagina 11 din prezentul Jurnal Oficial.

- (e) „organizație” înseamnă o entitate juridică, filialele sale și orice altă entitate aflată sub controlul acesteia, care îndeplinește, separat sau în comun, sarcini care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive;
- (f) „control” înseamnă, în sensul literei (e), drepturi, contracte sau orice alte mijloace, de drept sau de fapt, fie separate, fie combinate, care oferă posibilitatea de exercitare a unei influențe decisive asupra unei entități juridice sau care îi permit entității respective să îndeplinească sarcini care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive;
- (g) „organizație recunoscută” înseamnă o organizație recunoscută în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 391/2009;
- (h) „autorizație” înseamnă un act prin care un stat membru acordă o autorizație sau delegă competențe unei organizații recunoscute;
- (i) „certificat statutar” înseamnă un certificat eliberat de un stat membru de pavilion sau în numele unui stat membru de pavilion în conformitate cu convențiile internaționale;
- (j) „norme și proceduri” înseamnă cerințele stabilite de o organizație recunoscută referitoare la proiectarea, construcția, echipamentul, întreținerea și controlul navelor;
- (k) „certificat de clasă” înseamnă un document eliberat de o organizație recunoscută, prin care se atestă că nava poate fi utilizată într-un anumit scop sau pentru un anumit serviciu în conformitate cu normele și procedurile stabilite și făcute publice de către respectiva organizație recunoscută;
- (l) „certificat de siguranță a sistemelor de radiocomunicații ale navelor comerciale” înseamnă certificatul introdus prin Protocolul din 1988 de modificare a SOLAS adoptat de Organizația Maritimă Internațională (OMI);

Articolul 3

(1) La asumarea responsabilităților și obligațiilor rezultate din convențiile internaționale, statele membre se asigură că administrațiile lor competente pot asigura punerea în aplicare în mod adecvat a dispozițiilor acestora, în special în ceea ce privește inspecția și controlul navelor și eliberarea de certificate statutare și de certificate de scutire, astfel cum sunt prevăzute de convențiile internaționale. Statele membre acționează în conformitate cu dispozițiile relevante din anexa și apendicele la Rezoluția A.847(20) a OMI privind liniile directoare pentru acordarea asistenței necesare statelor de pavilion pentru punerea în aplicare a instrumentelor OMI.

(2) În cazul în care, în înțelesul alineatului (1), un stat membru hotărăște în ceea ce privește navele care navighează sub pavilionul lui:

- (i) să autorizeze organizațiile să efectueze integral sau parțial inspecțiile și controalele aferente certificatelor statutare, inclusiv cele pentru evaluarea conformității cu regulile menționate în articolul 11 alineatul (2) și, după caz, să emită sau să reînnoiască certificatele aferente; sau
- (ii) să încredințeze organizațiilor efectuarea integrală sau parțială a inspecțiilor și controalelor menționate la litera (i),

statul membru conferă aceste competențe numai organizațiilor recunoscute.

Administrația competentă aprobă în toate cazurile eliberarea pentru prima dată a certificatelor de scutire.

Totuși, în ceea ce privește certificatul de siguranță a sistemelor de radiocomunicații ale navelor comerciale, aceste atribuții pot fi conferite unui organism privat recunoscut de o administrație competentă, care deține suficientă experiență și personal calificat pentru a îndeplini în numele acesteia o anumită activitate de evaluare a siguranței în comunicarea radio.

(3) Prezentul articol nu se referă la certificarea unor componente specifice ale echipamentului marin.

Articolul 4

(1) În aplicarea articolului (3) alineatul (2), statele membre nu refuză, în principiu, să autorizeze orice organizație recunoscută să îndeplinească astfel de funcții, sub rezerva dispozițiilor de la alineatul (2) al prezentului articol și de la articolele 5 și 9. Cu toate acestea, acestea pot să limiteze numărul organizațiilor pe care le autorizează în conformitate cu necesitățile lor, cu condiția să aibă motive transparente și obiective pentru a proceda astfel.

La solicitarea unui stat membru, Comisia adoptă măsurile corespunzătoare, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 6 alineatul (2), pentru a asigura aplicarea corectă a primului paragraf din prezentul alineat, în ceea ce privește refuzul de autorizare, și a articolului 8, în ceea ce privește cazurile de suspendare sau de retragere a autorizației.

(2) Pentru ca un stat membru să accepte ca o organizație recunoscută cu sediul într-un stat terț să îndeplinească în totalitate sau parțial atribuțiile menționate la articolul 3, acesta poate să solicite statului terț în cauză să acorde același tratament acelor organizații recunoscute care își au sediul în Comunitate.

În plus, Comunitatea poate să solicite statului terț în care își are sediul o organizație recunoscută să acorde același tratament acelor organizații recunoscute care își au sediul în Comunitate.

Articolul 5

(1) Statele membre care iau o decizie să acționeze astfel cum este prevăzut în articolul 3 alineatul (2) stabilesc o relație de colaborare între administrația lor competentă și organizațiile care acționează în numele lor.

(2) Relația de colaborare este reglementată printr-un acord oficial, scris și nediscriminatoriu sau prin înțelegeri echivalente din punct de vedere juridic, prin care se stabilesc atribuțiile și funcțiile specifice asumate de către organizații și incluzând cel puțin:

(a) dispozițiile din apendicele II la Rezoluția A.739(18) a OMI privind liniile directe pentru autorizarea organizațiilor care acționează în numele administrației, inspirându-se din anexa și apendicele la Circularele OMI MSC/Circ. 710 și MEPC/ Circ. 307 privind acordul tip pentru autorizarea organizațiilor recunoscute care acționează în numele administrației;

(b) următoarele dispoziții privind răspunderea financiară:

(i) în cazul în care se stabilește răspunderea administrației pentru un accident maritim, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă a unei instanțe judecătorești sau ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, și i se cere să despăgubească părțile vătămate pentru o pierdere sau o daună materială sau pentru o vătămare corporală sau deces, dovedite, în fața instanței respective, a fi cauzate de o acțiune sau o omisiune intenționată sau de o neglijență gravă a organizației recunoscute, a organelor, angajaților, agenților sau a altor entități care acționează în numele organizației recunoscute, administrația este îndreptățită să primească o despăgubire financiară de la organizația recunoscută, în măsura în care pierderea, dauna, vătămarea sau decesul menționate mai sus au fost provocate, conform hotărârii instanței respective, de către organizația recunoscută;

(ii) în cazul în care se stabilește răspunderea administrației pentru un accident maritim, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă a unei instanțe judecătorești sau ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, și i se cere să despăgubească părțile vătămate pentru o vătămare corporală sau deces, dovedit în fața instanței respective, a fi cauzat de un act de neglijență sau imprudență sau de o omisiune a organizației recunoscute, a angajaților săi, a agenților săi sau a altor entități care acționează în numele organizației recunoscute, administrația este îndreptățită să fie despăgubită de către organizația recunoscută, în măsura în care vătămarea corporală sau decesul au fost provocate, conform hotărârii instanței, de către organizația recunoscută; statele membre pot să limiteze suma maximă care poate fi plătită de către organizația recunoscută, sumă care trebuie însă să fie cel puțin egală cu 4 milioane EUR;

(iii) în cazul în care se stabilește răspunderea administrației pentru un accident maritim, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă a unei instanțe judecătorești sau ca urmare a soluționării unui litigiu prin arbitraj, și i se cere să despăgubească părțile vătămate pentru o pierdere sau o daună materială dovedită în fața instanței respective a fi cauzată de un act de neglijență sau imprudență sau de o omisiune a organizației recunoscute, a angajaților săi, agenților săi sau a altor entități care acționează în numele organizației recunoscute, administrația este îndreptățită să fie despăgubită de către organizația recunoscută, în măsura în care pierderea sau dauna materială menționate mai sus au fost cauzate, conform hotărârii instanței respective, de către organizația recunoscută; statele membre pot să limiteze suma maximă care poate fi plătită de către organizația recunoscută, sumă care trebuie însă să fie cel puțin egală cu 2 milioane EUR;

(c) dispozițiile privind un control periodic, efectuat de către administrație sau de către un organism extern imparțial desemnat de către administrație, privind atribuțiile pe care organizațiile le îndeplinesc în numele acestora, menționate la articolul 9 alineatul (1);

(d) posibilitatea de a supune navele unor inspecții aleatorii și amănunțite;

(e) dispoziții privind raportarea obligatorie a informațiilor esențiale referitoare la flota de nave înscrise în registrul său de clasificare, la schimbările, suspendările și retragerile de clasă.

(3) Acordul sau înțelegerea echivalentă din punct de vedere juridic poate stabili cerința ca organizația recunoscută să fie reprezentată la nivel local pe teritoriul statului membru în numele căruia îndeplinește atribuțiile menționate la articolul 3. O reprezentanță locală cu personalitate juridică în conformitate cu legislația statului membru și aflată sub jurisdicția instanțelor de judecată ale acestuia poate corespunde unei astfel de cerințe.

(4) Fiecare stat membru transmite Comisiei informații precise privind relația de colaborare stabilită în conformitate cu prezentul articol. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 6

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este stabilit la trei luni.

⁽¹⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 7

(1) Prezenta directivă poate fi modificată, fără a i se extinde domeniul de aplicare, pentru:

(a) a încorpora, în sensul prezentei directive, modificările ulterioare la convențiile internaționale, protocoalele, codurile și rezoluțiile aflate în legătură cu aceasta, menționate la articolul 2 litera (d), articolul 3 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (2), care au intrat în vigoare;

(b) a modifica sumele menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b) punctele (ii) și (iii).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 6 alineatul (3).

(2) După adoptarea de noi instrumente sau protocoale la convențiile internaționale menționate la articolul 2 litera (d), Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, stabilește luând în considerare procedurile parlamentare ale statelor membre și procedurile relevante din cadrul OMI, procedura detaliată de ratificare a acestor noi instrumente sau protocoale, asigurând, în același timp, aplicarea lor unitară și simultană în statele membre.

Modificările aduse instrumentelor internaționale menționate la articolul 2 litera (d) și la articolul 5 pot fi excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002.

Articolul 8

Fără a aduce atingere criteriilor minime specificate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 391/2009, dacă un stat membru consideră că o organizație recunoscută nu mai poate fi autorizată să îndeplinească în numele său atribuțiile specificate la articolul 3, acesta poate să îi suspende sau să îi retragă respectiva autorizație. În acest caz statul membru informează Comisia și celelalte state membre cu privire la decizia luată și la motivele întemeiate care au stat la baza acesteia.

Articolul 9

(1) Fiecare stat membru se asigură că organizațiile recunoscute, care acționează în numele său în sensul articolului 3 alineatul (2), își îndeplinesc în mod eficient atribuțiile menționate în respectivul articol, într-un mod satisfăcător pentru administrația sa competentă.

(2) Pentru a-și îndeplini atribuțiile menționate la alineatul (1), fiecare stat membru monitorizează, cel puțin o dată la doi ani,

toate organizațiile recunoscute care acționează în numele său și transmite celorlalte state membre și Comisiei un raport cu privire la rezultatele acestei activități de monitorizare, cel târziu până la data de 31 martie a anului care urmează anului în care a avut loc monitorizarea.

Articolul 10

În exercitarea drepturilor și obligațiilor lor de inspecție, în calitate de state de port, statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre și informează statul de pavilion implicat, în cazul în care constată că anumite organizații recunoscute care acționează în numele statului de pavilion au eliberat certificate statutare valabile unei nave care nu îndeplinește cerințele relevante prevăzute în convențiile internaționale sau în cazul unei defecțiuni a unei nave care deține un certificat de clasă valabil, defecțiune care privește elementele cuprinse în certificatul respectiv. În sensul prezentului articol, sunt raportate doar cazurile navelor care reprezintă o amenințare reală la adresa siguranței și mediului sau cele care fac dovada unei neglijențe deosebite din partea organizațiilor recunoscute. Organizația recunoscută în cauză este informată cu privire la cazul respectiv în momentul inspecției inițiale, astfel încât să poată întreprinde imediat măsurile de remediere corespunzătoare.

Articolul 11

(1) Fiecare stat membru se asigură că navele care arborează pavilionul său sunt proiectate, construite, echipate și întreținute în conformitate cu normele și procedurile privind corpul navei, mașinile și instalațiile electrice și de control stabilite de o organizație recunoscută.

(2) Un stat membru poate decide să aplice norme pe care le consideră echivalente cu normele și procedurile unei organizații recunoscute, cu condiția de a le notifica imediat Comisiei, în conformitate cu procedura prevăzută în Directiva 98/34/CE, precum și celorlalte state membre, și cu condiția ca niciun alt stat membru sau Comisia să nu ridice obiecții în privința acestora și să nu se considere, prin procedura de reglementare menționată la articolul 6 alineatul (2) din prezenta directivă, că normele în cauză nu sunt echivalente.

(3) Statele membre cooperează cu organizațiile recunoscute pe care le autorizează la elaborarea normelor și procedurilor organizațiilor respective. Statele membre se consultă cu organizațiile recunoscute în vederea asigurării unei interpretări uniforme a convențiilor internaționale.

Articolul 12

Comisia informează o dată la doi ani Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluția privind punerea în aplicare a prezentei directive în statele membre.

Articolul 13

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 17 iunie 2011. Statele membre informează de îndată Comisia în această privință.

Atunci când sunt adoptate de statele membre, respectivele măsuri cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o dispoziție conform căreia trimiterile din actele cu putere de lege sau actele administrative existente la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestor trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții din legislația națională pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Directiva 94/57/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa I partea A, se abrogă începând cu 17 iunie 2009, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind

termenele de transpunere în legislația națională a directivelor prevăzute în anexa I partea B.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 15

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 16

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

P. NEČAS

ANEXA I

PARTEA A**Directiva abrogată și modificările ulterioare aduse acesteia**

(menționate la articolul 14)

Directiva 94/57/CE a Consiliului	JO L 319, 12.12.1994, p. 20.
Directiva 97/58/CE a Comisiei	JO L 274, 7.10.1997, p. 8.
Directiva 2001/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului	JO L 19, 22.1.2002, p. 9.
Directiva 2002/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului	JO L 324, 29.11.2002, p. 53.

PARTEA B**Lista termenelor de transpunere în legislația națională**

(menționate la articolul 14)

Directiva	Termen de transpunere
94/57/CE	31 decembrie 1995
97/58/CE	30 septembrie 1998
2001/105/CE	22 iulie 2003
2002/84/CE	23 noiembrie 2003

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 94/57/CE	Prezenta directivă	Regulamentul (CE) nr. 391/2009
Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 litera (b)	–
Articolul 2 litera (c)	Articolul 2 litera (c)	–
Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 litera (c)
–	Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (f)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (g)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (i)
–	Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (h)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (l)	–
Articolul 2 litera (k)	–	Articolul 2 litera (j)
Articolul 3	Articolul 3	–
Articolul 4 alineatul (1) prima teză	–	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) a doua teză	–	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (1) a treia teză	–	–
Articolul 4 alineatul (1) a patra teză	–	Articolul 4 alineatul (1)
–	–	Articolul 3 alineatul (3)
–	–	Articolul 4 alineatele (2), (3) și (4)
–	–	Articolul 5
–	–	Articolul 6
–	–	Articolul 7
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)	–
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (2)	–
Articolul 6 alineatele (1), (2), (3) și (4)	Articolul 5 alineatele (1), (2), (3) și (4)	–
Articolul 6 alineatul (5)	–	–
Articolul 7	Articolul 6	Articolul 12
Articolul 8 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	–
Articolul 8 alineatul (1) a doua liniuță	–	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1) a treia liniuță	Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	–
–	Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)	–
Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf	–	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (1)	–	–
Articolul 9 alineatul (2)	–	–
Articolul 10 alineatul (1) fraza introductivă	Articolul 8	–
Articolul 10 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și alineatele (2), (3) și (4)	–	–
Articolul 11 alineatele (1) și (2)	Articolul 9 alineatele (1) și (2)	–

Directiva 94/57/CE	Prezenta directivă	Regulamentul (CE) nr. 391/2009
Articolul 11 alineatele (3) și (4)	–	Articolul 8 alineatele (1) și (2)
Articolul 12	Articolul 10	–
Articolul 13	–	–
Articolul 14	Articolul 11 alineatele (1) și (2)	–
–	Articolul 11 alineatul (3)	–
–	Articolul 12	–
–	–	Articolul 9
Articolul 15 alineatul (1)	–	–
–	–	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
Articolul 15 alineatul (2)	–	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3)	–	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 15 alineatul (4)	–	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 15 alineatul (5)	–	Articolul 10 alineatul (6) primul, al doilea, al treilea și al cincilea paragraf
–	–	Articolul 10 alineatul (6) al patrulea paragraf
Articolul 16	Articolul 13	–
Articolul 17	Articolul 16	–
–	Articolul 14	–
–	Articolul 15	–
–	–	Articolul 11
–	–	Articolul 14
–	–	Articolul 15
–	–	Articolul 16
–	–	Articolul 17
–	–	Articolul 18
–	–	Articolul 19
Anexa	–	Anexa I
–	Anexa I	–
–	Anexa II	Anexa II